

VIII WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI

SOPOT 2019

PROGRAM

**ROK MONIUSZKOWSKI – ROK UNII LUBELSKIEJ – ROK ANNY
WALENTYNOWICZ – ROK GUSTAWA
HERLINGA-GRUDZIŃSKIEGO – ROK MARII SZYMANOWSKIEJ
– ROK LIGII MORSKIEJ I RZECZNEJ – ROK MATEMATYKI
80 ROCZNICA WYBUCHU II WOJNY ŚWIATOWEJ**

Honorowy Patronat:
abp Stanisław Leszek Głódź Metropolita Gdańskiego
Anna Sawicka / Elżbieta Rosińska (Duo Sopot), Anna Mikolion

Organizatorzy:

Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Anna Sawicka / Elżbieta Rosińska (Duo Sopot), Anna Mikolion

Kościół p.w. św. Andrzeja Boboli w Sopocie

Zawite losy Pomorza i Gdańska sprawity, że od 1945 r. mamy trzy kościoły pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Diecezji Gdańskiej: w Gdańsku-Wrzeszczu, Sopocie i Gdyni Obtużu.

Losy soppockiej świątyni są wplecone w dramatyczną historię Polonii Sopockiej i Gdańskiej.

W latach 1869–1870 wybudowano w Sopocie na potrzeby mieszkańców i kracjuszy neogotycką kaplicę p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, należącą do parafii w Oliwie, której poświęcenia dokonano 14 sierpnia 1870 r. Z czasem kaplicę nazywano „Kościołem Polskim”. Jest to obecna kaplica NMP przy ul. Powstańców Warszawy 15. Po powstaniu w 1901 r. pierwszej soppockiej parafii (Gwiazdy Morza), kaplica ta pełniła funkcję kościoła rektorskiego, podlegającego Seminarium Duchownemu w Oliwie. Od czasu dojścia w 1933 r. do władz w Niemczech Adolfa Hitlera Polonia soppocka miała coraz bardziej utrudniony dostęp do Mszy Świętej w języku polskim. Rozpoczęto zatem starania o ufundowanie nowego polskiego kościoła katolickiego. Wzrost kultu bt. Andrzeja Boboli po 15 sierpnia 1920 r. spowodował wybór tego męczennika na patrona planowanej świątyni.

Ksiądz Władysław Szymański wykorzystał inicjatywę budowy polskiego kościoła p.w. św. Andrzeja Boboli w Sopocie jako jeden ze środków do zjednoczenia soppockiego ruchu polonijnego. Z czasem ks. Szymański stał się głównym propagatorem, a zarazem dyrektorem powstałego 1 października 1935 r. Towarzystwa Budowy Kościoła Polskiego w Sopocie. Do końca istnienia WM Gdańską propagował budowę kościoła i zbierał na ten cel fundusze. Do czasu zbudowania własnego kościoła polscy katolicy mogli korzystać z kaplicy p.w. Wniebowzięcia Marii Panny przy dzisiejszej ulicy Powstańców Warszawy i dwa razy w miesiącu odbywały się polskie Msze Święte w Kościele p.w. NMP „Gwiazdy Morza”. Wszystkie te prawa uzyskał od biskupa ks. Władysław Szymański.

Pierwsze polskie nabożeństwo w kaplicy odprawił 24 listopada 1935 roku przy wypełnionym wnętrzu. Obserwując działalność Polonii i księcia W. Szymańskiego opisuje Jerzy Cisłak w artykule „Kościół NMP. Historia soppockiej Polonii” dostępny na stronie <http://sopot.pttk.pl/duch-miasta/>.

Ks. Władysław Szymański pochodzi z ziemi puckiej, ze wsi Domatówka. Urodził się 5 kwietnia 1901 r. Po ukończeniu gimnazjum w Wejherowie wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie.

umiejętności z zakresu wykonawstwa muzyki dawnej poszerzała na wielu kursach w Polsce, we Włoszech i Szwajcarii u takich mistrzów jak Wieland Kuijken, Andrew Manze, Rinaldo Alessandrini, Enrico Catti, Chiara Banchini, Richter van der Meer. Ma w swoim repertuarze najdawniejsze utwory (XVII/XVIII wiek) na wiolonczelę solo. Jest członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Muzyki Dawnej. Prowadzi ożywioną działalność jako solistka i kameralistka – koncerty w Polsce, Francji, Szwajcarii, Niemczech, we Włoszech i USA, a także zajmuje się pedagogiką i pracą naukową dotyczącą historii wiolonczeli. W latach 1992–93 była koncertmistrzem Państwowej Orkiestry Kameralnej w Toruniu, w 1996 objęła stanowisko koncertmistrza orkiestry Państwowej Opery Bałtyckiej w Gdańsku. Współpracuje z wydawnictwem Eufonium, przygotowując do druku zapomniane utwory wiolonczelowe. Jest animatorką życia muzycznego w Sopocie – cykle Świętojerskie Spotkania Muzyczne, Muzyczne Wieczory u Św. Andrzeja Boboli.

MAREK SIKORA – ukończył Akademię Muzyczną w Gdańskim. Już w czasie studiów podjął pracę w orkiestrze Opery Bałtyckiej w Gdańskim. Wyступuje jako solista na licznych koncertach kameralnych. Współpracuje z orkiestrami kameralnymi i symfonicznym oraz z trójmiejskimi zespołami rozrywkowymi; „No Limits”, „Farba Big-Band Ireneusza Stromskiego, „Ines” (salsa). Puzonista Państwowej Filharmonii Bałtyckiej i pedagog w Zespole Szkoły Muzycznych w Gdańskim-Wrzeszczu oraz w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Z. Noskowskiego w Gdyni.

PAWEŁ SIKORA – absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszko-wej w Gdyni (2016). Na scenie od pierwszego roku nauki w szkole. Jego spektaklem dyplomowym był „Ostatni Dzwonek” w reżyserii Mirosława Baki i Anny Urbanowskiej. Laureat nagrody dla Najlepszego Aktora w Konkursie Egzaminów Szkoły Teatralnych „Przygrywka”. W roku 2017 zadebiutował jako kostiumograf przy koncercie dyplomowym IV roku PPSWA. Rok 2018 – autor kostiumów i scenografii do „Rewii Pieśni” w reż. Bernarda Szyca. Wiosna 2019 – scenografia i kostiumy w spektaklu IV roku PPSWA „Metamorfozy – Maanam”. Od maja 2019 pełni w teatrze funkcję asystenta scenografa. Mitoński klasycznego musicalu, piór i cekinów. Jego ukochanym musicalem jest „Spamalot”, w którym wcielił się w rola Barda. Współpracował z Gdańskim Teatrem Szekspirowskim przy spektaklu „Kiss Me Kate”. Zobaczyć można go było w: „Złym” (reż. Wojciech Kościelnik), „Shrek”, „Spamalot” i „Grease” (reż. Maciej Korwin), a dalej oglądać go można w pozostałych spektaklach na dużej scenie Teatru. Rodowyty Gdynianin. Jego ulubioną porą roku jest lato. Mówi, że mógłby trwać cały rok.

Absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku i UMFC w Warszawie. Doktor habilitowany – pedagog AM i SM II st. w Gdańskim. Pianista podczas wielu konkursów mistrzowskich, często nagradzana jako akompaniator na konkursach. Autorka 2 monografii. Ma w swoim dorobku liczne publikacje i nagrania. Prowadzi różnorodną działalność koncertową – kamerальną i solową – w Polsce i za granicą. Uczestniczy w sesjach artystyczno-naukowych i festiwalach muzycznych. Przez 11 lat była pianistą-korepetytorem solistów w Operze Bałtyckiej. W 2017 otrzymała Stypendium Kulturalne Miasta Gdańska.

ANNA PIŁIPIEC – Sopocianka. Po ukończeniu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie wyjechała do Szwajcarii, gdzie mieszka i pracuje. Grywa głównie na scenach teatrów w Lozannie i Montreux. Jej ulubiona rola to Olga z „Obłomowa” i Antigona, ale najczęściej była obsadzana w rolach współczesnych kobiet francuskiego dramatu teatralnego. Zajmuje się też reżyserią spektakli granuch przez profesjonalistów i młodzież. Bierze udział w koncertach w Polsce i Szwajcarii interpretując poezję ks. Janusza St. Pasierba (zarówno po polsku jak i po francusku). Działa w Stowarzyszeniu Polaków w Lozannie.

ELŻBIETA ROSIŃSKA – absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańskim w klasie akordeonu Józefa Madanowskiego. Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich w kraju i zagranicą, doskonaląc swoje umiejętności pod kierunkiem tak znakomitych artystów jak Mogens Ellegaard, Stefan Hussong, Mie Miki, Friedrich Lips, Matyi Rantanen. Jako solistka i kameralistka koncertowała w Polsce, Niemczech, Finlandii, Szwecji, Austrii, Iranie i Szwajcarii. Dokonała kilkunastu prawykonanu utworów, m.in. K. Olczaka, M. Gordiejuka, K. Naklickiego, P. Stopeckiego, J. Mądrawskiego i K. Cieśnika. Prowadzi kursy i seminaria dla nauczycieli gry na akordeonie. Jest autorką artykułów poświęconych muzyce akordeonowej oraz książki „Polska literatura akordeonowa 1955–1996”. Redaguje internetowy „Katalog Polskiej Muzyki Akordeonowej”. Od ponad 20 lat organizuje letnie kursty dla młodych akordeonistów w Wejherowie – Kaszubskie Warsztaty Akordeonowe. Pracuje w Akademii Muzycznej w Gdańskim na stanowisku profesora. Jej nagrania ukazują się na płytach: Duo Sopot, Chamber Sound CSCD 07037 (2007), Płonne czarownice, vol. 1 z serii „Vivat Academia” (2007), Trigonos. Tria na organy i dwa akordeony vol. 4 z serii „Vivat Academia” (2007), Nowe Konstelacje, Studio Nagrań AM Gdańsk (2011), Krzysztof Olczak – Koncert Gdańsk (Soliton 2012), Rzepiennik czyl szkicownika z Pomorza. Krzysztof Olczak – dziecięce utwory na akordeon solo (Soliton 2013), Akordeonowe Impresje (DUX 2015), A Tre. Bargielski, Krzanowski, Moruty (Requiem Records 2018).

ANNA SAWICKA – absolwentka Akademii Muzycznej Gdańskim w klasie wiolonczeli Romana Sucheciego oraz Szkoły Muzyki Dawnej w Genewie w klasie wiolonczeli barokowej Philippe Mermoude'a i wioli da gamba Roberto Giini. Swoje

Święcenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1926 r. a pierwszą mszę św. odprawił w swoim kościele parafialnym w Mechowie. Ks. Szymańskiego skierowano do pracy w parafiach Pępowo Toruńskie, NIMP w Toruniu i Toruń-Mokre. Następnie trafił na teren Wolnego Miasta Gdańskiego. (<https://naszemiaslo.pl/ks-wladyslaw-szymanski-duszpasterz-z-lilijska-w-zyciorysie/ar/c1-4493142>)

Tragiczny był los ks. Władysława Szymańskiego od momentu wybuchu II wojny światowej. „Jeszcze zanim rozległy się pierwsze strzały II wojny światowej o 4:30 do mieszkania księdza Władysława Szymańskiego (1901–40) w zabudowaniach sióstr Dominikanek przy dzisiejszej al. Niepodległości 719 wpadają SA-mani. Zacynają plądrowanie pomieszczenia iniszczenie sprzętów. Ksiądz Szymański od lat jest solą w oku zarówno władz Wolnego Miasta Gdańska jak i miejscowych hitlerowców. W swojej pracy duszpasterskiej krzewi skuteczne polskość. Kilka lat wcześniej dostał nawet od senatu gdańskiego zakład pełnienia funkcji kapitana. Senat powołał się wówczas na przepis uchwalony przez rząd Bismarcka w okresie kulturkampefu. Co prawda senat wycofał się z tego zakazu, jednak ksiądz Szymański nie mógł nigdzie pracować. Ostatecznie został kapelanem sióstr Dominikanek. Teraz z przerąbaniem party na rozwidzonych bojówkarzy. Prosi ich o pozwolenie przeniesienia znajdujących się w jego mieszkaniu monstrancji i relikwiarza św. Andrzeja Boboli do znajdującej się obok kaplicy. W odpowiedzi siepacze rzucają się na niego i katują do nieprzytomności. Potem cuć wylewając na niego wiadro zimnej wody. Wrzucają na samochód i wyożą do Gdańskiego do Victoriashule.” (http://www.dawnyspot.pl/Kuryer_Sopocki_Sopot_1939-1945.pdf).

„11 stycznia 1940 r. w lesie w pobliżu budowanego od IX 1939 r. obozu Stutthof, z wyroku policyjnego sądu doraźnego, wykonano egzekucję na 22 działaczach Polonii WM Gdańskim. Wśród rozstrzelanych znajdowali się aresztowani 1 września 1939 r. urzędnicy polskich urzędów działających w WM Gdańskim, między innymi pracownicy Banku Polsko-Brytyjskiego, Radu Portu i Drog Wodnych, Polskich Kolei Państwowych, a także polscy księża, prawnicy, działacze Polskiego Zrzeszenia Pracy. Wspomina ks. Alfons Muzalewski: w pierwszej powietwie stycznia 1940 r. wywieziono z obozu grupę działacych gdańskich. Na apelu wieczornym wywolano 18 działaczy gdańskich, których ustawiono pod kuchnią. Potem wywieziono ich samochodem ciężarowym. Jak później dowiadywaliśmy się od więźniów, którzy w tym czasie znajdowali się w Nowym Porcie, transport przybył do Nowego Portu. Tam przytaczono do nich jeszcze dwóch, m.in. ks. Władysława Szymańskiego i potem pojechali dalej.. Pytaliśmy o nich następnego dnia po apelu szefu kuchni [...] nazwiskiem Hahn [...]. Hahn na nasze pytanie zrobił ruch ręką oznaczający, że jest z nimi źle.” (70. rocznica rozbiorania 22 działaczy Polonii WM Gdańskiej, <http://stutthof.org/node/150>)

Retkiwiarz św. Andrzeja Boboli znajdujący się w naszym sopockim kościele

– to prawdopodobnie ten sam relikwiarz, którym opiekował się ks. Władysław Szymański. Istnieje kilka rozświanych po różnych źródłach relacji o bardzo godnej postawie ks. Szymańskiego w obozach pracy, a więźniowie Stutthofu, którym udało się przeżyć, zwróciły się po wojnie o nadanie wezwania św. Andrzeja Boboli Kaplicy Wniebowzięcia NMP przy ul. Powstańców Warszawy. Dodano wtedy też unikatową mozaikę świętego nad wejściem do kaplicy. Kościół rozbudowano o nową część dopiero pod koniec lat 80-tych staraniem ks. prałata Tadeusza Cebatu. Poświęcenie odbyło się 30 lipca 1991 r., dwa lata później powołana została nowa sopocka parafia p.w. św Andrzeja Boboli. Kaplica neogotycka z 1870 r. powróciła do swojego pierwszego wezwania, a nowy kościół otrzymać wezwanie św. Andrzeja Boboli. W każdy poniedziałek odbywa się Nabożeństwo do tego Patrona Polski przed relikwiarzem św. Andrzeja Boboli – świadka tej historii.

WYKONAWCY: Anna Bachleda – wielka harfa koncertowa
nowa sopocka parafia p.w. św Andrzeja Boboli. Kaplica neogotycka z 1870 r. powróciła do swojego pierwszego wezwania, a nowy kościół otrzymać wezwanie św. Andrzeja Boboli. W każdy poniedziałek odbywa się Nabożeństwo do tego Patrona Polski przed relikwiarzem św. Andrzeja Boboli – świadka tej historii.

12 SIERPNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

Jules Massenet – Zaśnięcie NMP na wiolonczelę i orkiestrę

Alfredo Piatti – Suplikacje na wiolonczelę i orkiestrę

Gabriel Faure – Po przebudzeniu

Kazimierz Witkomiński – Medytacja na temat nieszporu wielkopostnego 1949/50

Ilkka Kuusisto – Hymny: Caelestis Aulae Nuntius, Salve Regina, Gloria

Matyjas Seiber – Intrrodukcja i Allegro

David Popper – Rapsodia Węgierska

WYKONAWCY: Anna Pilipiak – prowadzenie i recytacje, DUO SOPOT: Elżbieta Rosińska – akordeon, Anna Sawicka – wiolonczela

Zygmunt Biastostocki – Piosenka o matce
Romans „Tebite odnoj”
Maurice Jarre – Temat Lary „Doktor Żywago”
Seweryn Krajewski – Uciekaj moje serce
Włodzimierz Nahorny – Jej portret
Zbigniew Korepta – Kasztan
Jerzy Petersburski – To ostatnia niedziela

WYKONAWCY: Anna Bachleda – wielka harfa koncertowa

26 SIERPNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 20.00

KONCERT SPECJALNY GOSPEL

J.S. Bach – Ein feste Burg ist unser Gott (M. Luther), O Haupt voll Blut und Wunden (H.L. Hassler)

Brant Adams – A Mighty Fortress Is Our God (M. Luther)

Jesus Paid It All/O Sacred Head Now Wounded (J.T. Grape i H.L. Hassler)

This Is My Father's World/Hé's Got the Whole World in His Hands

Sacred Harp Medley

Near to the Heart of God/Children of the Heavenly Father

Come, Ye Thankful People, Come (G.J. Elvey)

Sunshine in My Soul/Sunlight (J.R. Sweeney i W.S. Weeden)

WYKONAWCY: Marek Sikora – puzon, Paweł Sikora – vocal, Anna Mikolon – fortepian

19 SIERPNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

MŁODOŚĆ W MUZYCE FILMOWEJ

Utwory na motywach muzyki filmowej – Anna Bachleda

Jan Pietrzak – Pamiętajcie o ogrodach

Nino Rota – Ojciec Chrzestny

Alfred Schütz – Czerwone maki na Monte Cassino

Francis Lai – Love story

Waldemar Kazanecki – Walc Barbary z „Nocą i dni”

Wojciech Kilar – Walc z „Rodziny Potanieckich”

Albert Harris – Piosenka o mojej Warszawie

NOTKI BIOGRAFICZNE ARTYSTÓW

ANNA BACHLEDA – absolwentka Akademii Muzycznej w Łodzi, pierwsza harfista orkiestry Opery Bałtyckiej. Współpracuje z wieloma orkiestrami w Polsce. Koncertuje w kraju i zagranicą (Niemcy, Holandia, Dania, Luksemburg, Szwajcaria, Francja, Austria, Belgia, Estonia i inne) jako solistka, kameralistka oraz solistka orkiestry Opery Bałtyckiej. Jest zdobywczynią nie tylko i nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Harfowym, ale też licznych nagród literackich. Autorka opowiadań „Kilka par kobieczych oczu”.

ANNA MIKOŁON – pianistka, stypendystka Towarzystwa im. F. Chopina oraz Fundacji Sztuki Dziecka, laureatka I nagrody w Konkursie Muzyki Dawnej w Łodzi.